

Notă: Aderat prin [Legea nr.1328-XIV din 27.10.2000](#)

Aranjamentul privind protecția indicațiilor locului de origine a produselor și înregistrarea lor internațională

din 31.10.1958

* * *

Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 2001, volumul 28, pag.150

*În vigoare pentru Republica Moldova din 5 aprilie 2001.
Adoptat la Lisabona la 31 octombrie 1958,
Revizuit la Stockholm, la 14 iulie 1967
și 28 septembrie 1979.

Articolul 1

1) Țările, cărora li se aplică prezentul Aranjament, formează o Uniune specială în cadrul Uniunii pentru protecția proprietății industriale.

2) Ele se obligă să protejeze pe teritoriul lor, conform dispozițiilor prezentului Aranjament, indicările locului de origine a produselor ale celorlalte țări membre ale Uniunii speciale, recunoscute și protejate în această calitate în țara de origine și înregistrate la Biroul internațional al proprietății intelectuale (denumit în cele ce urmează Biroul internațional sau Biroul), prevăzut în Convenția pentru instituirea Organizației Mondiale de Proprietate Intelectuală (denumită în cele ce urmează Organizația).

Articolul 2

1) În prezentul Aranjament prin indicarea locului de origine se înțelege denumirea geografică a țării, regiunii sau localității folosită pentru indicarea produsului provenit de acolo, calitatea și proprietățile căruia sunt determinate exclusiv sau în măsură considerabilă de mediul geografic, incluzând factorii naturali și etnografici.

2) Țară de origine este țara sau chiar regiunea sau o localitate a țării, denumirea cărora constituie indicarea locului de origine a produsului, care a creat notorietatea produsului dat.

Articolul 3

Protecția se acordă împotriva oricărei atribuirii sau imitații, chiar în cazurile în care denumirea de origine adevărată a produsului este indicată sau în cazurile în care indicația este utilizată în traducere sau este însoțită de expresii cum ar fi "de genul", "de tipul", "de modelul", "imitație" sau altele.

Articolul 4

Dispozițiile prezentului Aranjament în nici un caz nu exclud protecția, care a fost deja acordată indicărilor locului de origine în fiecare din țările Uniunii speciale în virtutea altor aranjamente internaționale, de exemplu Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, din 20 martie 1883, cu redacțiile ei ulterioare, și Aranjamentului de la Madrid privind sancțiunile pentru indicațiile false sau înșelătoare de proveniență a produselor, din 14 aprilie 1891, cu redacțiile lui ulterioare, sau în virtutea legislației naționale sau a practicii judiciare.

Articolul 5

1) Înregistrarea indicărilor locului de origine a produselor se va efectua la Biroul internațional în baza cererii administrațiilor țărilor

Uniunii speciale în numele persoanelor fizice sau juridice de drept public sau privat, cărora le aparține dreptul să utilizeze aceste denumiri conform legislației naționale.

2) Biroul internațional va notifica fără întârziere administrațiilor țărilor Uniunii speciale aceste înregistrări și va publica datele referitoare la ele în buletinul periodic.

3) Administrațiile țărilor au dreptul să declare, că ele nu pot asigura protecția indicării locului de origine a produsului, despre înregistrarea căreia li s-a notificat, dar numai în acel caz în care declarația lor cu expunerea de motive a fost adusă la cunoștința Biroului internațional în decurs de un an din momentul în care ele au primit notificarea despre înregistrare și cu condiția că această declarație nu va aduce atingere altor forme de protecție a indicării de care titularul ei ar fi putut să se folosească în țara indicată conform articolului 4.

4) Această declarație nu poate fi contestată de către administrațiile țărilor participante la Uniune după un termen de un an prevăzut la paragraful precedent.

5) Biroul internațional, într-un termen cât mai redus, va notifica administrației țării de origine a produsului oricare declarație făcută de administrația altei țări, conform paragrafului 3). Persoana interesată, fiind notificată de administrația țării sale despre declarația făcută de altă țară, poate beneficia în această altă țară de oricare mijloace de contestare judiciare sau administrative acordate cetățenilor acestei țări.

6) Dacă se va depista, că indicarea, căreia i s-a acordat protecție într-o țară în baza notificării privind înregistrarea ei internațională, a fost deja utilizată în această țară de un terț din momentul care a precedat o atare notificare, autoritățile competente ale acestei țări au dreptul să acorde terțului un termen, care nu va depăși doi ani, pe parcursul căruia utilizarea se va încheia. Această prelungire a termenului va produce efecte cu condiția că Biroului internațional i s-a notificat pe parcursul a trei luni care au urmat după expirarea termenului de un an prevăzut la paragraful 3).

Articolul 6

Indicarea, luată sub protecție în una din țările Uniunii speciale în modul prevăzut la articolul 5, nu poate fi examinată ca indicarea locului de origine atîta timp, cît aceasta beneficiază de protecție ca indicare a locului de origine a produsului în țara de proveniență.

Articolul 7

1) Înregistrarea efectuată de Biroul internațional conform articolului 5 va asigura protecție pe tot termenul menționat la articolul precedent fără oarecare reînnoire a acestei protecții.

2) Pentru înregistrarea fiecărei indicări a locului de origine a produsului se va percepe o taxă unică.

Articolul 8

Acțiuni necesare pentru asigurarea protecției indicării locului de origine a produsului pot fi întreprinse în oricare din țările Uniunii speciale conform legislației ei naționale:

- a) 10 din oficiul autorităților competente sau la cererea procuraturii;
- b) 20 de oricare persoană fizică sau juridică interesată de drept public sau privat.

Articolul 9

1) a) Uniunea specială are o Adunare constituită din țările care au ratificat prezentul Act sau care au aderat la el.

b) Guvernul fiecărei țări este reprezentat de un delegat, care poate fi asistat de adjuncți, de consilieri și de experți.

c) Cheltuielile fiecărei delegații sunt suportate de guvernul, care a desemnat-o.

2) a) Adunarea:

(i) se ocupă de toate problemele, care se referă la menținerea și la dezvoltarea Uniunii speciale și la aplicarea prezentului Aranjament;

(ii) dă directive Biroului internațional cu privire la pregătirea conferințelor de revizuire, acordând cuvenita considerație observațiilor acelor țări ale Uniunii, care nu au ratificat prezentul Act sau care nu au aderat la el;

(iii) modifică Regulamentul, precum și sumele taxelor prevăzute la articolul 7 2) sau ale altor taxe privind înregistrarea internațională;

(iv) examinează și aprobă rapoartele și activitatea Directorului general al Organizației (denumit în cele ce urmează Directorul general) referitoare la Uniunea specială și dă acestuia toate directivele utile în problemele, care sunt de competența Uniunii speciale;

(v) stabilește programul, adoptă bugetul bienal al Uniunii speciale și aprobă conturile ei financiare;

(vi) adoptă regulamentul financiar al Uniunii;

(vii) creează comitetele de experți și grupurile de lucru, pe care le consideră utile pentru realizarea obiectivelor Uniunii speciale;

(viii) hotărăște care sunt țările nemembre ale Uniunii speciale și care sunt organizațiile interguvernamentale și internaționale neguvernamentale, care pot fi admise la întrunirile sale în calitate de observatori;

(ix) adoptă modificările articolelor de la 9 la 12;

(x) întreprinde orice alte acțiuni potrivite pentru realizarea obiectivelor Uniunii speciale;

(xi) îndeplinește orice alte sarcini, pe care le implică prezentul Aranjament.

b) Asupra problemelor, care prezintă interes și pentru alte Uniuni administrate de Organizație, Adunarea statuează, având cunoștința de avizul Comitetului de coordonare al Organizației.

3) a) Fiecare țară membră a Adunării dispune de un vot.

b) Jumătate din țările membre ale Adunării constituie cvorumul.

c) Cu toate dispozițiile subparagrafului b), dacă, în timpul unei sesiuni, numărul țărilor reprezentate este mai mic de jumătate, dar este egal sau mai mare de o treime din numărul țărilor membre ale Adunării, aceasta poate să ia hotărâri; totuși, hotărârile Adunării, cu excepția celor care se referă la regulamentul său intern, nu devin executorii decât atunci când sunt îndeplinite condițiile care urmează. Biroul internațional comunică aceste hotărâri țărilor membre ale Adunării, care nu au fost reprezentate, invitându-le ca, în termen de trei luni de la data comunicării, ele să exprime în scris votul pro, contra sau abținerea lor. Dacă, la expirarea acestui termen, numărul de țări care și-au exprimat astfel votul sau abținerea va atinge numărul egal cu numărul de țări care a lipsit pentru a atinge cvorumul în timpul sesiunii, hotărârile devin executorii, cu condiția ca, totodată, să fie întrunită majoritatea necesară.

d) Sub rezerva respectării dispozițiilor articolului 12 2), Adunarea ia hotărâri cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate.

e) Abținerea nu este considerată ca vot.

f) Un delegat poate reprezenta numai o singură țară și votează numai în numele acesteia.

g) Țările Uniunii speciale, care nu sunt membre ale Adunării, sunt admise la întrunirile ei în calitate de observatori.

4) a) Adunarea se întrunește o dată la 3 ani în sesiune ordinară în baza convocării Directorului general și, în afara unor cazuri excepționale, în aceeași perioadă și în același loc cu Adunarea generală a Organizației.

b) Adunarea se întrunește în sesiune extraordinară în baza convocării Directorului general, la cererea unui sfert din țările membre ale Adunării.

c) Ordinea de zi a fiecărei sesiuni este pregătită de Directorul general.

5) Adunarea adoptă regulamentul său intern.

Articolul 10

1) a) Biroul internațional asigură funcțiile referitoare la înregistrarea internațională, precum și celelalte funcții administrative care îi sunt atribuite Uniunii speciale.

b) Biroul internațional pregătește, în special, întrunirile și asigură secretariatul Adunării și al comitetelor de experți și grupurilor de lucru, pe care aceasta ar putea să le creeze.

c) Directorul general al Organizației este cel mai înalt funcționar al Uniunii speciale, pe care o reprezintă.

2) Directorul general și oricare dintre membrii personalului desemnat de el participă, fără drept de vot, la toate întrunirile Adunării și ale oricărui comitet de experți sau grup de lucru, pe care aceasta ar putea să le creeze. Directorul general sau un membru al personalului desemnat de el este din oficiu secretarul acestor organe.

3) a) Biroul internațional pregătește, în baza directivelor Adunării conferințele de revizuire a dispozițiilor Aranjamentului, altele decât cele prevăzute la articolele de la 9 la 12.

b) Biroul internațional poate să consulte organizații interguvernamentale și internaționale neguvernamentale pentru pregătirea conferințelor de revizuire.

c) Directorul general și persoanele desemnate de el participă la discuții în aceste conferințe, fără drept de vot.

4) Biroul internațional execută orice alte sarcini, care îi sunt atribuite.

Articolul 11

1) a) Uniunea specială are un buget.

b) Bugetul Uniunii speciale cuprinde încasările și cheltuielile proprii ale Uniunii speciale, contribuția acesteia la bugetul cheltuielilor comune ale Uniunilor, precum și, dacă este cazul, suma pusă la dispoziția bugetului conferinței Organizației.

c) Sunt considerate ca fiind cheltuieli comune ale Uniunilor cheltuielile, care nu sunt atribuite exclusiv Uniunii speciale, ci, de asemenea, unei alte sau unor alte Uniuni administrate de Organizație. Partea Uniunii speciale la aceste cheltuieli comune este proporțională cu interesul, pe care îl prezintă pentru ea aceste cheltuieli.

2) Bugetul Uniunii speciale este stabilit ținând seama de cerințele de coordonare cu bugetele celorlalte Uniuni administrate de Organizație.

3) Mijloacele de finanțare a bugetului Uniunii speciale sunt următoarele:

(i) taxele pentru înregistrarea internațională percepute conform articolului 7 2) și taxele pentru alte servicii prestate de Biroul internațional ca organ al Uniunii speciale;

(ii) veniturile de la vânzarea publicațiilor Biroului internațional, care se referă la Uniunea specială, și de la transmiterea drepturilor aferente acestor publicații;

(iii) donațiile, legatele și subvențiile;

(iv) chirile, dobânzile și alte diverse venituri;

(v) contribuțiile țărilor Uniunii speciale în mărimea necesară pentru acoperirea cheltuielilor Uniunii speciale neacoperite din sursele indicate la punctele (i) - (iv).

4) a) Cuantumul taxei indicate la articolul 7 2) este fixat de Adunare, la propunerea Directorului general.

b) Cuantumul acestei taxe este fixat în așa fel, încât încasările Uniunii speciale să fie suficiente pentru acoperirea cheltuielilor Biroului internațional privind activitatea serviciului pentru înregistrarea internațională, fără perceperea contribuțiilor menționate la paragraful 3) (v) de mai sus.

5) a) Pentru determinarea părții de contribuție a unei țări la cheltuieli conform paragrafului 3) (v) fiecare țară a Uniunii speciale se referă la clasa în care ea este încadrată fiind parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale și plătește contribuțiile sale anuale în baza unui număr de unități stabilit pentru clasa dată în această Uniune.

b) Contribuția anuală a fiecărei țări a Uniunii speciale este constituită dintr-o sumă, al cărei raport față de suma globală a contribuțiilor anuale ale tuturor țărilor la bugetul Uniunii speciale este la fel cu raportul dintre numărul de unități al clasei, în care este încadrată țara respectivă, și numărul total al unităților pe ansamblul acestor țări.

c) Data de plată a contribuțiilor este fixată de Adunare.

d) O țară, care este în întârziere cu plata contribuțiilor sale, nu poate să exercite dreptul său de vot în nici unul din organele Uniunii speciale, în cazul în care totalul restanțelor sale este egal sau depășește suma contribuțiilor, pe care ea le datorează pentru ultimii doi ani întregi. Totuși, o astfel de țară poate fi autorizată să-și păstreze exercițiile dreptului de vot în cadrul acestui organ atât timp, cât acesta apreciază că întârzierea se datorează unor împrejurări excepționale și inevitabile.

e) În cazul, când bugetul nu este adoptat înainte de începerea unui nou exercițiu financiar, bugetul anului precedent va fi reluat, în condițiile stabilite de regulamentul financiar.

6) Sub rezerva dispozițiilor paragrafului 4) a), cuantumul taxelor și al sumelor datorate pentru serviciile prestate de Biroul internațional în numele Uniunii speciale este fixat de Directorul general, care raportează despre aceasta în fața Adunării.

7) a) Uniunea specială are un fond de rulment constituit din remiterea unică a unei sume de către fiecare țară a Uniunii speciale. Dacă fondul de rulment devine insuficient, Adunarea hotărăște majorarea lui.

b) Valoarea remiterii unice a fiecărei țări la fondul menționat sau aceea a participării sale la majorarea acestui fond este proporțională cu contribuția acestei țări ca membru al Uniunii de la Paris pentru protecția proprietății industriale în bugetul Uniunii menționate pentru anul în cursul căruia este constituit fondul sau este hotărâtă majorarea.

c) Proporția și condițiile de remitere se stabilesc de Adunare la propunerea Directorului general și cu avizul Comitetului de coordonare al Organizației.

8) a) Acordul cu privire la sediu, încheiat cu țara, pe al cărei teritoriu se află sediul Organizației, prevede că, dacă fondul de rulment este insuficient, această țară acordă avansuri. Cuantumul acestor avansuri și condițiile în care ele sunt acordate formează obiectul, în fiecare caz aparte, al unui acord separat între țara respectivă și Organizație.

b) Țara prevăzută la subparagraful a) și Organizația au dreptul, fiecare, să denunțe printr-o notificare făcută, în scris, înțelegerea cu privire la acordarea de avansuri. Denunțarea produce efect la 3 ani după expirarea anului, în cursul căruia a fost făcută notificarea.

9) Controlul financiar este efectuat, în condițiile regulamentului financiar, de una sau mai multe țări ale Uniunii speciale, sau de controlori din afară, care sunt, cu consimțământul lor, desemnați de Adunare.

Articolul 12

1) Propuneri de modificare a articolelor 9, 10, 11 și a prezentului articol vor putea fi prezentate de orice țară membră a Adunării sau de Directorul general. Aceste propuneri sunt comunicate de Directorul general țărilor membre ale Adunării cu cel puțin 6 luni înainte de a fi supuse examenului Adunării.

2) Orice modificare a articolelor prevăzute la paragraful 1) sunt adoptate de către Adunare. Modificările se adoptă cu trei pătrimi din voturile acordate; totuși, orice modificare a articolului 9 și prezentului paragraf se adoptă cu patru cincimi din voturile acordate.

3) Orice modificare a articolelor prevăzute la paragraful 1) intră în vigoare la o lună după primirea de către Directorul general, din partea a trei pătrimi din țările care erau membre ale Adunării în momentul când a fost adoptată modificarea, a notificărilor scrise de acceptare, efectuată în conformitate cu normele constituționale ale țărilor respective. Orice modificare a acestor articole acceptată în acest fel leagă toate țările care sunt membre ale Adunării în momentul când modificarea intră în vigoare sau care vor deveni membre ale ei la o dată ulterioară; totodată, orice modificare, care mărește obligațiile financiare ale țărilor Uniunii speciale, nu leagă decât țările care au notificat acceptarea modificării respective.

Articolul 13

- 1) Detaliile de aplicare a prezentului Aranjament se stabilesc prin Regulamentul de aplicare.
- 2) Prezentul Aranjament poate fi revizuit la conferințele delegaților țărilor Uniunii speciale.

Articolul 14

- 1) Fiecare țară a Uniunii speciale, care a semnat prezentul Act, poate să-l ratifice sau, dacă nu l-a semnat, poate să adere la el.
- 2) a) Orice țară din afara Uniunii speciale, parte la Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, poate să adere la prezentul Act și să devină, prin aceasta, membră a Uniunii speciale.
b) Notificarea privind aderarea asigură aplicarea pe teritoriul țării care a aderat a dispozițiilor sus-arătate cu privire la indicările locului de origine care la momentul aderării constituie obiectul înregistrării internaționale.
c) Totuși, orice țară, care a aderat la prezentul Aranjament, poate să notifice pe parcursul unui an indicările locului de origine înregistrate deja la Biroul internațional față de care ea exercită dreptul prevăzut la articolul 5 3).
- 3) Instrumentele de ratificare sau de aderare se depun la Directorul general.
- 4) Față de prezentul Aranjament se aplică dispozițiile articolului 24 al Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale.
- 5) a) Față de primele cinci țări, care și-au depus instrumentele lor de ratificare sau de aderare, prezentul Act intră în vigoare la trei luni după depunerea celui de al cincilea din aceste instrumente.
b) Față de oricare altă țară prezentul Act intră în vigoare la trei luni după data la care ratificarea sau aderarea a fost notificată de Directorul general, cu excepția cazului când în instrumentul de ratificare sau de aderare a fost indicată o dată ulterioară. În acest din urmă caz prezentul Act intră în vigoare față de țara respectivă la data indicată de ea.
- 6) Ratificarea sau aderarea atrage de plin drept acceptarea tuturor clauzelor și obținerea tuturor avantajelor stipulate de prezentul Act.
- 7) După intrarea în vigoare a prezentului Act o țară va putea să adere la Actul din 31 octombrie 1958 al prezentului Aranjament numai în cazul în care ea va ratifica prezentul Act sau concomitent va adera la el.

Articolul 15

- 1) Prezentul Aranjament rămâne în vigoare atâta timp, cât cel puțin cinci țări sunt membre ale lui.
- 2) Orice țară poate să denunțe prezentul Act printr-o notificare adresată Directorului general. Această denunțare atrage și denunțarea Actului din 31 octombrie 1958 al prezentului Aranjament și produce

efecte numai față de țara care a făcut-o, rămânând în vigoare și executoriu față de celelalte țări ale Uniunii speciale.

- 3) Denunțarea produce efect la un an după data, la care Directorul general a primit notificarea.
- 4) Facultatea de denunțare, prevăzută de prezentul articol, nu poate fi exercitată de o țară înainte de expirarea unui termen de cinci ani, socotind de la data la care ea a devenit membră a Uniunii speciale.

Articolul 16

- 1) a) Prezentul act înlocuiește, în relațiile dintre țările Uniunii speciale care l-au ratificat sau care au aderat la el, Actul din 31 octombrie 1958.
b) Totuși, orice țară a Uniunii speciale, care a ratificat prezentul Act sau care a aderat la el, rămîne legată, în relațiile ei cu țările Uniunii speciale care nu au ratificat prezentul Act sau care nu au aderat la el, prin Actul din 31 octombrie 1958.
- 2) Țările din afara Uniunii speciale care devin părți la prezentul Act îl aplică înregistrării internaționale a indicărilor locului de origine a produselor efectuată la Biroul internațional prin intermediul administrațiilor naționale ale oricărei țări a Uniunii speciale, care nu este parte la prezentul Act, dacă aceste înregistrări internaționale satisfac condițiile stabilite de prezentul Act. În ceea ce privește înregistrările internaționale efectuate la Biroul internațional prin intermediul administrațiilor naționale ale țărilor din afara Uniunii speciale, care devin părți la prezentul Act, aceste țări admit ca țara sus-menționată să le pretindă ca înregistrările să îndeplinească condițiile prevăzute de Actul din 31 octombrie 1958.

Articolul 17

- 1) a) Prezentul Act este semnat într-un singur exemplar în limba franceză și este depus pe lângă Guvernul Suediei.
b) Directorul general va întocmi texte oficiale, după consultarea guvernelor interesate, în celelalte limbi pe care le va desemna Adunarea.
- 2) Prezentul Act rămîne deschis semnăturilor, la Stockholm, pînă la 13 ianuarie 1968.
- 3) Directorul general transmite două copii de pe textul semnat al prezentului Act, certificate pentru conformitate de Guvernul Suediei, guvernelor tuturor țărilor Uniunii speciale și, la cerere, guvernului oricărei alte țări.
- 4) Directorul general înregistrează prezentul Act la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite.
- 5) Directorul general notifică guvernelor tuturor țărilor Uniunii speciale semnăturile, depunerea instrumentelor de ratificare sau de aderare, intrarea în vigoare a tuturor dispozițiilor prezentului Act și declarațiile făcute în baza articolelor 14 2) c) și 4).

Articolul 18

- 1) Pînă la intrarea în funcție a primului Director general, mențiunile din prezentul Act cu privire la Biroul internațional al Organizației sau la Directorul general sunt considerate mențiuni referitoare la Biroul Uniunii, instituit prin Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale sau la Directorul acestuia.
- 2) Țările Uniunii speciale, care nu au ratificat prezentul Act sau care nu au aderat la el, pe parcursul a cinci ani după intrarea în vigoare a Convenției de instituire a Organizației pot să exercite, la dorință, drepturile prevăzute la articolele de la 9 la 12 ale prezentului Act, ca și cînd ele ar fi legate de aceste articole. Orice țară, care va dori să exercite aceste drepturi, va depune în acest scop Directorului general o notificare scrisă, care produce efect la data primirii ei. Aceste țări vor fi considerate ca membre ale Adunării pînă la expirarea termenului indicat.

Semnat la Stockholm, la 14 iulie 1967.